

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558860352/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Saxo fik nu snart sine Gjester bænked, og hentede fra et Skab i Muren en Kande med god gammel Klosterviin og to kostelige Solv-bægere med vendiske Afgudsbilleder, som Absalon havde givet ham af Krigsbyttet fra Arcona, og som han omhyggelig tørrede Støvet af med Fligen af sin Kappe og gjorde Plads til paa Enden af Bordet. Han syntes ganske at glemme sine lærde Sysler for at beverte og vederqvæge de høiagtede Gjester. Erkebispem havde maattet tage Sæde i den store Læderstol, og de Andre paa en Bænk, som var halv skjult af Membraner og gamle Klædningsstykker. Drengen, som Ingen syntes at bemærke, havde sat sig paa en Bønskammei næsten under Bordet ved Erkebispens Fod, og benyttede det Lys, han der kunde faae af Lampen, til at betragte nogle zairlig skildrede Ridderbilleder paa Titelbladet af en gammel Kæmpevisesamling.

»Sag mig nu først og fremmest, kjære Fader Saxo, hvordan gaar det med eders store, mig saa inderlig kjære Værk, eders *historia danica*?» spurgte Erkebispem nu og satte Bægeret fra sig; men da Saxo i samme Øieblik med Deeltagelse spurgte om hans *Hexæmeron* endnu ikke var fuldendt, trak den gode Erkebisp, uden at fordre Svar paa sit Spørgsmaal, et stort latinsk Haandskrift ud af sin Multums Sidelomme. »See her – sagde han glad – her bringer jeg Eder de tre sidste Bøger eller *distinctiones*, som jeg har kaldet dem. Ligesom jeg i det Foregaaende, som I veed, har besjunget Skabelsen, Syndefaldet og Dødens Oprindelse ved den første Adam, saaledes har jeg her sluttet Værket med Beskrivelsen over det sande og evige Livs Gave ved den anden Adam, og stræbt at forklare Gudmenneskets dobbelte Natur. Om dette Stykke vil I maaskee sige hvad I sagde om min Forklaring over *Mysterium trinitatis* i anden Bog og over de ti Bud Ord, at jeg derudi mere har viist mig som *Theologus* og *Dialecticus*, end som Poet; men det faaer saa være: Ingen kan lægge en Aen til sin Vext; maaskee vil Slutningen om Opstandelsen og det evige Liv item om den evige Død behage Eder mere, og jeg haaber I vil ikke finde mig tbeskeden, naar jeg i *decima distinctione* siger:

*Utilitas operis, oculis inspecta serenis,
Vix patitur opus a justo iudice sperni**.

*D Værkets Nyme, bescet af klare, venlige Øine.
Neppe taaler, at det af hellig Dommer foragtes